

Midnattsropet

Nr 9 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Unga maranatapionjärer på Sölvesborgs torg

*Informationer om sommarens alla tältmöten
och konferenser finner du i detta nummer*

Midnattstidens budskap måste UT

ett brev från föreståndare
Eric Gustafsson, Kumla

Det är fredag eftermiddag en vacker försommar dag. Utanför mitt fönster sjunger fåglarna. Flugor, humlor och bin ger ifrån sig sina välkända ljud, som man så väl känner sedan barndomen, då man lekte på de grönskande smålandsängarna. Det känns en aning helg i luften. Arbetsveckan slutar för många denna eftermiddag — utom för predikanten, som får mera att bestyra mot veckosluten.

Allt verkar bra så där i allmänhet och vid ett hastigt påseende. Men ändå fick jag denna fredagseftermiddag anledning mer än på länge, se med ro på den tid som ligger framför. Herren hade under några dagar talat till mitt hjärta och manat mig att under kommande söndag tala över Jesu tillkommelse. Då jag läst Guds Ord om dessa allvarliga sanningar och speglat tids händelserna och det andliga läget i detsamma och såg vad som förestår och vilka som får vara med vid Jesu tillkommelse och hur fruktansvärd vedermodan — för att inte tala om helvetet hur fruktansvärt det blir — då skakades jag bildligt talat i mitt inre. —

Hade inte förrän eftermiddagen denna dag hunnit ögna igenom vår lokaltidning. Då jag gjorde det blev jag än

mer uppskakad. Inte så mycket av alla tråkigheter, som vi ständigt mätts av i pressen, utan fastmer av ett reportage om två riksevangelister och talare i en tältkampanj, som bedrivs av 2 stora församlingar i en grannkommun. Om hur dessa evangelister ser på sitt arbete citerar jag från tidningen: "Vi vill inte arbeta fram någon domedagsstämning i våra möten. I dagens läge behövs inte detta... Vi predikar inget samfundsevan gelium. Vi har inget som helst behov av att ge gliringar till höger och vänster eller att bygga upp en egen plattform genom att riva ner andras. Vi tror att den tiden är förbi då man på sina håll reste tältkyrkor för att hålla domedag med världen och med andra kyrkor." Är det någon tid man behövt predika allvarsord, allvarsord att göra sig redo, ty Jesus kommer snart, så är det väl i vår tid. Dessa och många fler reflektioner plus det att jag i mitt hjärta grät över Sveriges andliga och moraliska förfall, samt att man förkunnar att allt står väl till, hann jag göra.... Så ringer telefonen. "Detta är från Johannelund. Vi undrar om ni i församlingen kunde göra en kraftansträngning för att bistå oss ekonomiskt med stödjan-

de av Midattsropet. Tryckkostnaderna etc. är höga och vi vädjar på detta sätt till församlingar och enskilda att räcka en hjälpende hand." Det måste varit Guds och den helige Andes ledning, att detta telefonsamtal skulle komma just denna fredagseftermiddag. Har jag aldrig förr varit tacksam för Midnattsropet, så var jag det verkligen nu. Jag insåg genast att här behöver vi alla vara med och stödja var och en efter sin förmåga. Midnattsropet är ett organ, som vi absolut inte kan undvara i denna andligen sett, förfallna tid. Det är, så långt jag känner till, den enda tidning i vårt land som vågar gå emot och som vågar hålla "domedagsförkunnelser". Den religiösa världen är rädd för sådant.

I nr 7 av Midnattsropet säger Arne Imsen under rubriken "Kristet ansvar"; "Att det andliga klimatet i Sverige är oroväckande står numera klart. Och det är oroväckande i så hög grad att vi måste åtgärda det". Vidare: "Världen har alltid varit andligt utarmad. Men Guds församling har inte alltid varit det. Det drar kalla vindar bland svensk kristenhet i dag. Vindskydden är murkna. Muren vacklar. Men det är inte ett problem som man löser genom att bygga politiska plattformar och skaka fram politiska skjutjärnssoldater. "— — Och jag skulle vilja tillägga: Inte löser man problemet genom att blunda för sanningen eller genom att säga att allt är bra och i sin ordning. Eller genom att försöka överbygga sanningarna med en underlig kärleksförkunnelse.

Jesus kommer mycket snart. Människor måste räddas. Ordet måste ut. Sanningen måste förkunnas. Församlingar, grupper och enskilda gör vad ni kan för att Midnattsropet alltfört må basuneras ut.

aktuell kommentar

Om ryssen kommer

■ Det är något av en väckelse, det som drabbat många församlingar ute i landet. Hela familjer har plötsligt brutit sig ur gemenskapen, skaffat sig pass och givit sig iväg till något avlägset land.

— Utvecklingen går åt fel håll i Sverige, förklarade en utav emigrantfrurna, tillika pingstvän, innan hon definitivt avreste till Australien. Och så tycks skolorna vara bättre med tanke på kristendomsundervisningen, menade hon.

Ett annat mål är USA och Kanada, en kontinent tillräckligt långt borta från allt hot om socialisering, kristendomsundervisningens avskaffande och rysk ockupation. Den nya emigrantvägen är en flyktingström undan en hotande ofrihet.

Börjar man undersöka vad det är för ofrihet man menar och vad det är för frihetsideal man hyllar, blir man snart betänksam. Idealismen visar sig inte sträcka sig längre än till säkra garantier om tryggad personlig ekonomisk framtid med obegränsade möjligheter att slå sig fram och undan hotet att inte få njuta av tryggheten och välfärden. Det är en frihet som slutar i exakt samma intolerans och kravmentalitet, som behärskar vilket annat totalitärt samhällssystem som helst i dag.

□□□

Efter de utspel som framför allt Stanley Sjöberg gjort över faran för rysk ockupation, kan man väl förstå den fruktan som finns. Reaktionen är inget annat än den gamla rysskräcken i förnyad gestalt. Det är inget att undra över, att man på många håll börjat se sig om efter lämpliga reträttplatser.

Inför det stundande valet går det inte slå bort misstanken, att många

av de krafter, som ligger bakom och trycker på, nog inte är så lite politiska. Det enda hot mot Sveriges oberoende man lyckats upptäcka kommer uteslutande från socialismen och öststaterna. De USA-vänliga borgerliga partierna och KDS behöver säkerligen allt stöd de kan få i valstriden.

Man undrar dock, om man inte förstår, vilket politiskt språk man talar, då man riktar sina krav åt olika håll. När Stanley Sjöberg trädde upp blev han således mer politiker än predikant. Evangelium har dock ingenting med detta högröstade maktspråk att göra. Resultatet blir bara att man provocerar fram krafter, som man sedan saknar alla möjligheter att bemöta.

□□□

Frågan är slutligen vad som är värre att hamna i: ett totalitärt system av östlig modell eller ett av västlig. Det står ju klart att utvecklingen i väst hastigt går mot ett lika totalitärt system som i öst. Konkurrensen och de anarkistiska tendenserna kommer inom kort att tvinga fram en helt ny och fullständigt effektiv ledning med en personkontroll av mer långtgående art än någon annanstans.

Därför är det märkligt, att man så snabbt är färdig att uppge både kallelse och vision. Det är ju från den västerländska kulturkretsen, som grunden till vilddjurets och antikrists rike skall tas. Det är även framförallt den västerländska civilisationen, som skall bana väg för antikrist genom det som redan bor hos folket: själösheten, egoismen, slappheten, fegheten och ytligheten. Det hjälper knappast att fly västerut för att radda sin frihet. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växels stängning 80 29 39.

Tidningen tillämnar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Arne Imsen:

Urkristen gemenskap NU

Det är sommar nu. Väckelseältet har rest sig i svenska städer. Sommarens ambulerande väckelsefolk går i närkamp med sommarsvenskarna för att väcka förvillade hjärtan och för att blåsa liv i döda.

Maranataväckelsen samlas till missionskonferens i Rättvik den sista juni. Spanienmissionen kommer att stå i förgrunden. Där har helt nyligen öppnats möjligheter till omfattande evangelisation. Brasilienmissionen ligger också i stöpsleven för utökad aktivitet. Vidare kommer missionssituationen i de muhammedanska länderna att pejlas in. Vi kommer att få lyssna till fältarbetare med aktuell erfarenhet av mission i Arabvärlden. Vi tror på att det blir en väldig uppslutning i Rättvik av väckelsefolk och missionsintresserade.

Den fjortonde juli samlas vi i Malmköping. I år blir det den sjätte konferensen i ordningen. Det vore inte rätt att säga att det är en rikskonferens, det är fråga om en uppslutning av helt annan storleksordning. Vi samlas för att utbyta erfarenheter angående väckelsen i Norden, men det är i dess globala sammanhang vi ser det. Och vi samlas för att få missionsrapporter och få veta vad som händer under ett år ute på fältet. Men vi samlas också som en nytestamentlig skara inför vår Herre, för att få delge varandra den andliga kraft som vi representerar. Och vi samlas för att gemensamt vara en andlig kraftcentral så att vi alla får del av den förnyelsens kraft som vi så väl behöver i den här svåra tiden. Hur viktigt är det inte att vi hjälps åt att skala av deformeringar och kringformer som vi så lätt samlar på oss, men som hindrar oss att stå på ren, nytestamentlig grund. Vi måste pröva oss själva i relation till den urkristna mönsterbilden. Det är där vi hör hemma: bland kristna vänner. *Skulle vi kunna ha några andra vänner?*

Men om inte Anden leder oss kan vi ändå komma bort från den rena grunden. Därför är det så oerhört viktigt att vi var och en kommer in i ett metodiskt bibelstudium, så att vi verkligen konsekvent följer upp skriftens ord. Och vi måste bedja mycket så att vi får läsa ordet med hjälp av den helige Andes profetiska skärpa, så att vi ser sammanhangen, förstår konsekvenserna och förstår vad som fordras av oss var och en. När vi beder så beder vi att solen skall lysa upp mörkret, och det är också vad som sker. Det blir allt svårare att vara kristen i Norden, förvillelsens ande sänker sig över kristenheten. Därför måste vi vandra i den helige Andes profetiska ljus, annars klarar vi oss inte, *och om våra grannar börjar gny i vinddraget, så måste vi stå desto fastare. Vi har fått uppenbarelsen. Vägen är en. Vi måste stå fasta.*

□□□

Till Malmköping kommer bl.a. vår Brasilienmissionär Ernst Högländer. Med sig har han Jozé Gonzalves. Det var han som var på väg till oss för ett par år sedan, men blev förhindrad. Från Spanien kommer Francisco Parella, en man som är väl bekant med sitt lands förhållanden och som vi fått börja ett fruktbringande samarbete med.

När vi nu kommit in i sommaren med tältkampanjer och konferenser, så är det viktigt att vi understöder varandra andligt och att vi dagligen förarbetar kampanjer och konferenser, för det är ju fråga om en uppslutning av både synlig och osynlig karaktär, varav den senare är helt avgörande. Här kan vi var och en göra vår insats.

När det gäller Malmköpingsveckan, så får det inte bli så att några måste utebli på grund av otillräcklig ekonomi. Det vore skamligt om något sådant skulle hända! Här gäller det verkligen att de som har blivit lottade med gynnsamma ekonomiska omständigheter, känner sitt ansvar och går in för att ekonomiskt hjälpa de mindre väl lottade. Det är helt enkelt fråga om en egendomsfördelning, en materiell utjämning, och till sin karaktär är den helt apostolisk.

□□□

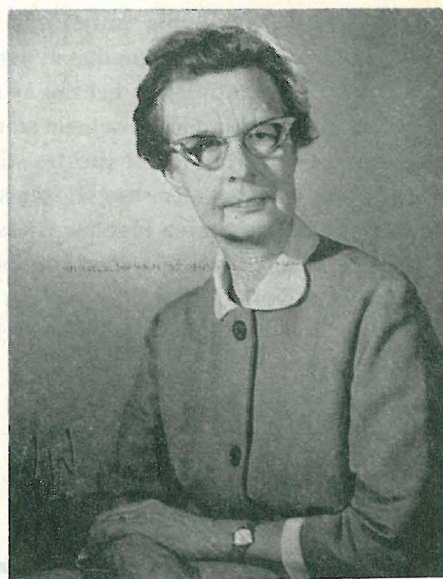
Malmköpingsveckan är också en familjevecka. Det är därför människor känner sig så hemma där, för att där finns gamla och där finns unga, och där finns barn och ungdomar. Tänk att vi kan samlas på det sättet och umgås generationerna emellan och få ha en källa till gemenskap som övergår allt, vår Herre Jesus Kristus.

Vi samlas alltså åter i segernamnet Jesus Kristus för att i hjärtat av sörmlandsbygden, i den prunkande sommargrönskan, med dopvatten alldeles inpå, ta del av det eviga ordet, den livgivande anden, och den brödragemenskap som vi av nåd är förunnade här på jorden.

Skulle vi vara något annat än glada, tacksamma, ödmjuka och fyllda av kärlek till varandra?

Guds ord som en klippa

Av Ruth Åsebäck, Göteborg

*"Vad har jag gjort dig o, människa...
att du ej vill tjäna mig?"*

I bibelns första kapitelns första vers läser vi de majestätiska orden: "I begynnelsen skapade Gud himmel och jord". Enligt förf. Sidney Collet kan detta ha ägt rum för många millioner, ja miljarder år sedan. Ingen *tid* är nämnd när det skedde, så denna första vers måste utan tvivel betraktas som fullständigt fristående.

Så kommer i samma kapitel den andra versen, vilken enligt samma författare har ordalydelsen: "Jorden BLEV öde och tom. (Alltså icke "var", som i vår översättning.) Detta ordet BLEV är identiskt med det som beskriver huru Lots hustru BLEV en saltstod.

Hurudan jorden var, då den först skapades, och vilka bebyggare den hade — om den nu hade några — ger bibeln blott ringa besked. Några bibelställen har vi dock, som förtäljer oss, att den hade en skönhet som vida överträffar allt vad vi kunnat fatta. Job 38:4—7. Det nämndes också, att Gud *icke* har skapat den till att vara öde. Jes. 45:18.

Vi vet ju, att det är skillnad på

att *skapa* och att *göra*. Att *skapa* är att göra av intet. Men en sak göres av redan existerande material.

Människan och alla levande varelser skapades. Men jorden, som för längesedan var skapad, blev endast "förnyad". I Ps. 104:30 heter det: Du sänder ut din Ande, då varda de (alla levande varelser) skapade, och du *förnyar jordens anlete*.

Evolutionläran har framkastat, att liv spontant kan framspringa ur död materia. Så att t. ex. människan har utvecklats från en apa, eller ett annat högt stående djur, detta i sin tur från något kräldjur, vilket åter kommit från någon slags planta, som blivit till genom någon protoplasma, flytande i ett stilla vattendrag.

Varför finns det, i så fall inga mellanliggande former? Trots ivrigt sökande har ALDRIG några sådana påträffats. Vi har människorna, vi har aporna, men INGEN övergångsform.

Ateisternas stora problem brukar vara, hur Kain fick sin hustru. Men man förgätes, att människans

genomsnittsålder i begynnelsen var omkring 900 år. Adam var 130 år, då Seth föddes. Sedan levde han i 800 år, och fick SÖNER OCH DÖTTRAR. Så det var lätt för Kain att äkta en syster eller brorsdotter, vilket var tillåtet på den tiden, då Gud hade befallt en snabb förökning av människosläktet.

Det är sorgligt, att människor kan förneka Guds existens. Det tycks vara med den dolda, onda avsikten att utestänga Gud från hans egen skapelse. Han klagar själv genom profeten: "Vad har jag gjort dig o, människa? Varmed har jag betungat dig, eftersom du ej vill tjäna mig? — Vad orätt funno edra fäder hos mig, eftersom de gick bort från mig?"

Huru kan någon stå emot Gud, och förneka hans tillvaro? Under en ständig rädsla för döden. Med en osläcklig, tärande längtan efter att få ro för sin odödliga ande i Guds kärleksfulla fadersfamn? En längtan, som Gud själv har nedlagt i varje människobrust.

Ruth Åsebäck

När den hemvändande skaran från Babel tog itu med återuppbyggnaden av templet, fick man samtidigt en hel rad av andra problem att brottas med. Företaget stannade flera gånger av. Men folket väcktes ständigt upp av de profeter som Herren sände. Situationen är densamma idag för Guds folk, församlingen, på dess vandring mot det fullkomliga templet. Det är livsviktigt att få uppleva ständig väckelse.

Forts. från MR nr 5

"Men folket i landet bedrev det så, att judafolkets mod föll och de avskräcktes från att bygga vidare."

När besvärligheter och stridigheter hopar sig inför deras ögon, så blir de förut så ivriga byggarna genast tveksamma. Missmodet lägrar sig kring dem. Och spekulationerna sätter igång. Kan vi verkligen bygga ett tempel under dessa förhållanden? Kanske är det bäst att vänta och se tiden an? Hur är det egentligen med våra ledare?

Ja, hur var det med deras ledare? Serubbabel och Jesua var utsedda av Herren till sina höga poster, genom profeterna hade de klara order över uppgiften, och de hade himmelska resurser till sitt förfogande. Men när ovännerna börjar sin anloppsverksamhet så tappar de ändå modet och orkar inte se till att tempelbygget fortsätter. Företaget stannar av och det är spekulationerna och missmodet som gror.

TEMPEL BYGGARNA

50.000 man hade kommit till resans mål, och var redo att börja bygga. Med Serubbabel och Jesua i spetsen, skred man till verket och lade en grund. En grund som såg ut för intet i denna världen. Den ringa begynnelsens grund. Men det var inte någon enhetlig skara som samlades till sitt uppdrag. De gamla männen grät och var bittra: de tänkte på det gamla templets härlighet. Men de unga männen glädde sig åt uppgiften och visade väldig iver.

I detta skede kommer släktingar till dem och vill vara med och bygga. Men då blir Serubbabel och Jesua vaksamma och hänvisar till att det var deras folk som hade kallats av Gud till tempelbyggare och så kör man släktingarna bort. Då blir släktingarna deras ovänner, som vänder hat emot dem, och börjar sabotageverksamhet för att på alla upptänkliga sätt försinka och förhindra arbetet.

Vi läser om detta i Esra 4:4.

Tänk vad lätt det är att falla tillbaka. Man kan ha Guds kallelse och därmed en position i andevärlden och ändå orkar man inte utföra den uppgift man blivit ålagd. Vad beror detta på? Det är därför att man så snabbt blir andligt föråldrad. Om man inte hela tiden lever i förnyelse, så växer man från kallelsen och de uppgifter Gud utdelat. Det är nödvändigt att ständigt bli uppväckt i sin ande över tillståndet.

Vad gjorde nu tempelbyggarna? De, som lät missmodets och spekulationens plantor gro. Jo, de byggde och rustade på sina privata hus.

Men då låter Gud åter profeterna tala. I Hag. 1:2 läser vi.

"Så säger Herren Sebaot: Detta folk säger: Ännu är icke tiden kommen att gå till verket, tiden att Herrens hus bygges upp."

Men Herrens ord kom genom profeten Haggai, han sade: Är då tiden kommen för eder att själva bo i panelade hus, medan detta hus ligger öde."

Ären gick till spillo medan man byggde på egna hus. Panelade hus hade man gjort åt sig, och det var annars inte vanligt i Israel där man bodde i lerhus eller stenhus. Hur hade man då råd med panelade hus? Det var därför att man använde sig av det virke som var avsett för Herrens tempel, till att rusta sina egna hus.

Men Gud hade mer att säga. I Sak. 4:7—9 läser vi.

"Vilket du än må vara, du stora berg som reser dig mot Serubbabel, så skall du ändå förvandlas till jämn mark. Ty han skall få föra fram slutstenen under jubelrop: nåd, nåd, må vila över den!"

Serubbabels händer hava lagt grunden till detta hus, hans händer skola ock få fullborda det. Och du skall förnimma att Herren Sebaot har sänt mig till eder."

Det var ett profetiskt budskap direkt till Serubba-

sade: varken folket i Israel eller prästerna och levi-terna hava hållit sig avskilda från de främmande folken, såsom tillbörligt hade varit för de styggelsers skull som hava bedrivits av dem, av kananéerna, he-riterna, periséerna, jebuséerna, ammoniterna, moabiterna, egyptierna och amoréerna.

Ty av deras döttrar hava de tagit hustrur åt sig och åt sina söner, och så har det heliga släktet blandat sig med de främmande folken, och furstarna och föreståndarna hava varit de första att begå sådan otrohet."

Några år efter Esra kommer Nehemja. Han kommer för att bygga upp Jerusalems mur och befästa staden. Också han blir förskräckt över folkets otrohet.

"Och deras barn talade till hälften asdoditiska — ty judiska kunde de icke tala riktigt — eller ock något av de andra folkens tungomål. Då förebrådde jag dem detta och uttalade förbannelser över dem, ja, några av dem slog jag och ryckte i skägget. Och jag besvor dem vid Gud och sade: I skolen icke giva edra döttrar åt deras söner, ej heller skolen I av deras döttrar taga hustrur åt edra söner eller åt eder själva." Neh. 13:24—25.

Men folket lyssnade till profeterna. De väcktes upp och bekände sin synd. Och det fanns nåd. Profeterna gav dem en klar väg tillbaka.

Vi ser hur folket hamnar i den ena svårigheten efter den andra, hur det kommer nya villfarelser. Vi ser hur folket ständigt måste väckas upp. Hur det måste till en ständig förnyelse. Och det är profeterna som uppväcker, det är de som ständigt kommer med sina förmaningar och tillrättavisningar och visar på den klara vägen. Och det underbara är att folket lyssnar till profeterna: folket gör ändring.

I detta möter vi en parallell till den situation vi har idag, när det gäller det folk som Gud har kallat i vår tid, nämligen församlingen. Vi upplever samma detaljer.

De främmande kvinnorna är helt enkelt olika ande-riktningar som vi möter nu. Främmande lärar som smyger sig in och gör att vi får ett blandspråk, vi talar inte tydligt och klart, och våra barn lär sig inte tala modersmålet.

Därför är det livsviktigt att vi får uppleva väckelse mitt ibland oss. Och att profeterna talar och att det finns lärare och evangelister, så att vi håller oss i stridsberedskap. För det är en svår tid vi lever i. Det är olika folk omkring oss. Men vi är avskilda. Vi är ett ensamt folk. Därför möter vi ett väldigt motstånd, särskilt från våra släktingar. De som är ljumma, men har samma namn som vi. De vill också vara med och bygga, säger de. Men vi vet att vi skulle inte bli hjälpta av dem, vi skulle gå under om vi släppte dem in på livet.

Men det är en kamp att leva avskild. Det är Herren vi får förtrösta på. Vi får vila på Hans ord. Vi

forts. sid. 15

Predikan av Gunno Anderzon

del II

bel som Sakarja fick meddela. Och det var detta, att det arbete som påbörjats inte var någon människas påhitt, utan en befallning från Gud. Serubbabels ande väcktes upp och arbetet kom igång igen. Tempelbyggarna vände åter till sin kallelse. Och så småningom stod templet där färdigt.

Femtioåtta år efter det att templet byggts färdigt, sänder Gud en man till Jerusalem: Esra. Denne var en skriftlärare som blev sänd för att ge mening och innehåll åt alla ceremonier och ritualer, ty folket hade varit i fångenskap och förlorat en del av den vision och den mönsterbild som en gång Mose gav Israels folk. Esra var väl förfaren i gudsmannen Mose lag och blev sänd för att ge substans åt de tempelritualer som man hade.

Men Esra finner till sin förfäran att folket var trolöst. En generation efter det att templet stod färdigt, vandrar de i otrohet. "Sedan allt detta hade skett, trädde några av furstarna fram till mig och

brev från Brasilien

Påskens heliga vecka firas intensivt i hela den katolska världen med processioner och helgondyrkan. Men det är vidöppet att förkunna pånyttfödelsens evangelium, rapporterar missionärerna Höglander från sitt fält i nordöstra Brasilien.

Massprocessioner i påskens heliga vecka

Vi kom upp till vårt Maranata-hus i Qruseiro för att ha söndagsskola. Då vi undrade varför det bara kommit omkring tjugo barn, det brukar ju komma minst dubbelt så många, fick vi veta att det skulle bli en stor katolsk procession. Det var palmsöndagen och vi hade ju mött människor med kvistar och löv i sina händer. En flicka hade också den föregående veckan bett mig om ett par skor för att gå ner till katolska kyrkan. Jag frågade henne då om inte katolska prästen gav henne skor.

I varje fall, de barn som hade samlats till söndagsskolan lyssnade med oerhörd uppmärksamhet och sjöng av hjärtats fröjd.

På eftermiddagen var det dopförrättning i "Brasil Para Cristo" då tretton vänner följde Jesus i dopets grav. Av dem var det fem

syskon ifrån Socorro, det fält där jag arbetar. Att den glädje de visade var äkta, kunde nog ingen ta fel på. Herrens Ande hade särskilt gjort levande för mig att vittna över "Gören bättring och låten alla döpa eder i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse."

På kvällen hade Ernst och jag, tillsammans med ett par andra vänner, möte i vårt Maranata-hus igen. Guds Ande var mäktigt nära till väckelse. En fru räckte genast upp handen då vi inbjöd frälsningssökande.

Tisdag förmiddag klockan tio var det dags för bön och matutdelning till några fattiga. Det är så många som behöver både andligt och lekamligt bröd. Av en bekant hade vi fått makaroner, som räckte lagom till dem, jag hade lovat lite matvaror den dagen.

Påskprocessioner

Så gott som varje dag i Semana Santa=(heliga veckan) var det katolska processioner. På onsdagskvällen till exempel var det på vår gata bön av en präst för alla som ställt ut helgonbilder i ytterdörren. De flesta hade också ställt ut ljus och blommor omkring bilden. Då prästen kom, och en skara med honom, stannade de för att bedja och sjunga vid vart och ett av dessa hus.

Men vi fortsätter ihärdigt att frambära budskapet om att Jesus Kristus måste bli en levande verklighet i våra liv. Det är underbart att uppleva verkligheten i Jesu död och uppståndelse och inte bara minnas varje påsk att Jesus dog.

På skärtorsdagskvällen var Ernst och jag kallade till en skara troende vänner i en grannstad som

heter Atibaia. När vi hade vittnat om vad vi har i Jesu död och uppståndelse, kom en tolv års pojke fram och ville bli frälst.

För långfredagen var det påbjudet fasta för allt katolskt folk. I all synnerhet borde inte något kött förtäras.

Då jag på långfredagskvällen kom hem från Socorro, där jag tillsammans med en skara ungdomar, haft ett friluftsmöte, var just den stora katolska processionen i full gång. En oehört stor människoskara var med. Detta år hade man kostat på en "levande Jesus". Det skulle vara extra i år eftersom en stor katedral hade invigts. Gång på gång höll "Jesus" på att digna under korset. Han hade fått order att skaffa en mycket kraftig dräkt under manteln, för att kunna klara av de tre gånger vid olika torg då han skulle stupa under korset. Ett par timmar senare kom hela skaran förbi vårt hus igen. Då hade den "levande Jesus" fått vila och utbytts mot en död gips-Jesus, som skulle begravas. Efter kom en blomsterpydd vagn med Maria, sist en av prästerna, eskorterad av änglar.

Efteråt har vi hört att flera katoliker klagade över att helgen och allvaret, som förr fanns över processionerna, saknades.

Ganska nära, där vi bor, hade man på påskmorgonen hängt upp en uppstoppad "Judas".

Vidöppet att förkunna

På påskafton kväll klockan sju, hade vi samling i Maranata, med sång, bön och bibelläsning. Barren bjöd vi på kex och kakao.

Klockan fem på påskdagsmorgon väcktes vi av musik från de katolska kyrkorna. Bragancaborna var snart på benen, klara för procession igen. Så gott som hela vägen upp till katedralen rabblades "Ave Maria".

När klockan var halv nio ringde det på vår dörrklocka. Då kom Maranatas trogne unge medarbetare, *Carlos Brandi*, för att tillsammans med vår son Bo, hjälpa till i söndagsskolan.

I Socorro verkar Gud under-

Doris anför en skara frigjorda ungdomar under ett torgmöte på långfredagen.

bart. På eftermiddagsmötet, påskdagen, kom en person fram och ville bli frälst. Några av de ungdomar som döptes palmsöndagen har under påskhelgen fått uppleva Andens dop. En man, som ville ha förbön blev helbräddagjord. Han hade svår värk med svullnad i sin ena hand, och kunde inte sträcka ut sina fingrar. Jesus-namnets härliga kraft verkade och han kunde

efter bön åter räta på fingrarna.

Maranata-mötet i Qruseiro, på påskdagskvällen, var välbesökt. Det är vidöppet att förkunna evangeliet där.

Vänner, bed att många där få uppleva nyfödelsens under!

Hjärtliga fridshälsningar ifrån oss genom

Doris.

Vi reser till

ISRAEL

24.9—8.10 1973

UPPLEV HISTORIEN I NUTID

Information i nästa nr av MR.

Regi: Maranataförsamlingen,
Stockholm.

För förfrågning ring 08/80 29 35

Vid planeringen för semestern

KONFERENS

Motto: URKRISTEN fö

RÄTTVIK 30 juni-8 juli

Stor tältmöteskonferens i RÄTTVIK, 20 juni—8 juli.

Rättvik i Dalarna — den internationellt kända, vackra turistorten vid sjön Siljan, blir platsen för en veckas intensiv tältkampanj med tonvikt på mission — evangelisation.

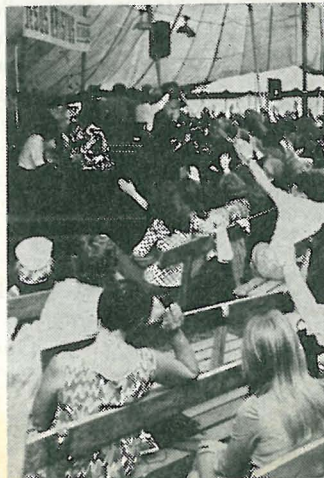
Det blir också verklig "inside information". Missionsarbetet i Brasilien, med problem och förutsättningar till evangeliskt arbete, kommer att presenteras av missionär **Ernst Högländer** tillsammans med brasilianske evangelisten **Joze Gonsalves**. De kommer att tillbringa juli månad i Sverige för att på konferenser och möten informera Guds folk om

det stora arbete de tillsammans bedriver i Brasilien.

Från Spanien kommer ett par infödda fria vittnen — **Francisco Perello** och en annan spansk broder tillsammans med **Barbro Sten** och **Sonja Sandvik**. De kommer att berätta om det arbete Gud lett dem in i.

Förutom väckelsemöten på kvällarna kommer bibelstudium att ordnas på dagarna.

Vill Du resa till Rättvik och delta i tältmöteskonferensen, så kan Du kontakta Maranataförsamlingen i Stockholm som har möjlighet att hjälpa Dig med logifragan. Ring 08/80 29 35.

kna med — om Jesus dröjer —

MMAREN 1973

mlingsgemenskap — NU!

MALMKÖPING 14-22 juli

I år kommer den en vecka tidigare än vanligt, Malmköpingsveckan, den stora sommarkonferensen i den sköna sörmlandsbygden på Malmahed i Malmköping. Just nu pågår det intensiva förberedelsearbetet med annonsering, affischering och rumsbeställning för att inbjuda allt Guds folk till konferensen. Arrangör är även detta år Maranataförsamlingen i Stockholm. Varje år har tillströmningen av deltagare till konferensen ökat.

Maranatarörelsen bedriver missionsverksamhet i Spanien och Brasilien. Från båda dessa länder väntas tillsammans med egna missionärer infödda evangelister som gäster under konferensen. Det blir **Ernst Högländer** och **Joze Gonsalves** från Brasilien, samt **Francisco Perello** och en annan spansk broder tillsammans med **Barbro Sten** och **Sonja Sandvik** från Spanien. **Margit Lindberg** har fyra år som OM-missionär i arabvärlden bakom sig, och hon kommer att berätta om situationen i de länder hon arbetat i. Då stora omvälvningar i många länders missionssituation skett,

kommer rapporterna säkerligen att bli både häpnadsväckande och tänkvärda.

Maranataförsamlingen i Stockholm har under det sista året utvidgat sitt arbete. Församlingshemmet Johannelund, där socialt och andligt dekadenta människor i många fall fått ny start i livet, har kompletterats med det förr så ökända allaktivitetshuset Gamla Bro. F. d. Gamla Bro — numera Viktoriahuset — ska förvandlas till ett väckelse- och evangelisationscenter. Den pionjärverksamhet församlingen bedriver i Stockholm väcker allt mer förundran hos sociala instanser och i den religiösa världen.

Maranataväckelsen har alltid starkt betonat det eskatologiska perspektivet: JESUS KOMMER SNART! Med Kristi ankomst för dörren och många själar att räddas har Maranataförsamlingen valt en speciell arbetsmetod. Under Malmköpingskonferensen bereds möjlighet till information och diskussion omkring detta arbete.

Välkommen till en högintressant konferens, med tidens mest aktuella problem i blickfånget!

Anmälningsblankett på sid 19

Yngve Stenfelt döper en av de fyra nyomvända till Kristus.

Väckelseappell i Sölvesborgstältet:

Det är för sent att leva ljumt

Sommaren erbjuder **m**ånga tillfällen att nå folket med evangelium. Inför säsongens **sats**ning har de trosvissa bröderna i Sölvesborg tagit steget fullt ut **o**ch inköpt ett helt nytt tält för sydöstra Sverige. Även Halmstad **m** fl platser får besök.

Lasse Andersson rapporterar från den laddade avslutningshelgen i Sölvesborg.

Ungdomar från Jämsjö sjunger ut evangelium.

”Uppbrottsvisionen — en bärande kraft”

— Jesus frigör från politiken, säger en skylt strategiskt upphängd i det splittriga nya maranatatältet i Sölvesborg. Mötet skall strax börja. I kväll skall två av de fyra nyfrälsta döpas till Kristus och innan Kenneth slår inledningsackordet tömmer Yngve en femtioliters spann med hett vatten i dopgraven. Det är den 19 maj och det borde vara varmare. Mot kvällen sveper den råa havsluften in och den kostbara byggtorken får göra själ för sin utlovade kapacitet. Men det är långt gånget på sommaren här nere. Det blekinska landskapet står redan i full grönska. Mitt i idyllen är maranatatältet placerat som en Guds helgedom med botbänk till frigörelse och dopgrav som blir första steget på trons och lydnadens väg.

I fråga om den religiösa situationen i vårt avlånga land utgör det sydöstra hörnet inget undantag. På kyrkornas gemensamma affischtavla i Sölvesborg fladdrar ett bleknat KDS-plakat och där-

under skymtar rader av inbjudningar till alliansmöten. KDS är tidigt i startgroparna inför valårets slutkamp om själarna och man utnyttjar påpassligt den ekumeniska bärvägen för att få ut partiets löften om en drägligare tillvaro på jorden. ”Rivningskåken” (=världen) som man talade om på kyrkomötet i Helsingborg har i KDS fått sina restauratörer. Ser man tillvaron i det perspektivet måste det urkristna böne- och uppbrotsropet Maranata te sig överfödigt.

För den yngsta församlingen i staden däremot har just uppbrotsvisionen blivit en bärande kraft.

— Det är alldeles för sent att leva ett ljumt och tynande liv, säger Yngve där han står i dopgraven i eftermötet. Kenneth Karlsson, 19 år i dagarna, leder mötet. Den trygga smålandsynglingen påminner inte så lite om gamla tiders orädda väckelseoriginal. Sådana skulle Sverige behöva många av. Han arbetar som skogshuggare också och i kväll döps en av hans

arbetskamrater.

Våra bröder bor i en nedlagd kemtvätt på Repslagargatan 12 inne i centrum. Dit bjuds församlingen efter mötet. Kaffekopparna kommer snabbt fram och det blir en stunds gemenskap med samtal och sång.

I kväll har man haft förstärkning av Kurt Rudgard och en del vänner ifrån Halmstad, familjen Strandberg från Jämsjö och under hela tältserien har Leif Berg som närmast tjänat i Skellefteå ingått i teamet.

Dagen avslutas som alltid sent. Många får skjuts hem och klockan är väl närmare 02 innan allt är klart.

I sovrummet står en väl använd stencilapparat. Mängder av traktater täcker hyllor och bord, små stridsskrifter gjorda av klipp från olika tidningar om pånyttfödelse, andedop eller Jesu tillkommelse.

— En del kanske tycker att vi är för bråkiga, menar Yngve och Kenneth men det framgår av vårt samtal att de ekumeniska och världsförbättrande idéerna som vunnit insteg i kyrkorna förskjuter perspektivet för enskilda kristna. Sanningarna tonas ner, kompromisserna kommer smygande och det budskap som erbjuds folket innehåller mest olika varianter av moral och filosofi. Den stora allmänheten är betydligt mer vaken över vad situationen kräver och det är till den evangelisterna vänder sig i första hand. Polemiken finns där som ett hygieniskt krav.

På måndagen skall tältet rivas och flyttas ner mot kusten för en veckas möten och vidare till Halmstad. Fyra unga människor har böjt sig första serien i det fabriksnya tältet. Tre av dem är sykon och kommer från helt utomkyrklig miljö. För dem är kristendomen någonting helt nytt och om de får bevaras i tron kommer de att upptäcka en bärkraft som håller både här och i evigheten. Stöd evangelisterna och de nyfrälsta i Sölvesborg. Vill du sända en gåva finns evangelistkassans pgnr på sid 18.

Egentligen har en kristen ingenting att hoppas på i denna världen. Världen med dess begärelser skall förgås, "men den som gör Guds vilja, han skall förbliva evinnerligen".

Den själ som anammat Kristus har ett ankare kastat innanför förlåten, i den tillkommande världen, i himmelen.

Vi går här i denna värld i väntan på vårt saliga hoppets fullbordan. Under denna väntans tid fostrar Guds nåd oss till *avsägelse*, d. v. s. säga nej till världens begärelser och lockelser.

Paulus kallar det för "härlighetshopp" och uppmanar församlingen att tro på Guds löften om ett tillkommande gott — ett rike där kärlek och frid skall råda.

Vi har redan fått pant på vårt härlighetsarv. Det är vårt! Vi får — eller rättare bör redan nu, ta ut av arvet, ta ut av de himmelska rikedomarna.

Egoism vår största fara

Vad som hindrar oss många gånger är vår inneboende egoism. Vi vill så lätt se en vinst av något slag, även i de rent andliga välsignelserna. Men så-

en stor portion av *förlåtelsens sinnelag* så du har att ge både till höger och vänster. Nästa gång kan det vara du som behöver allas förlåtelse. "Ty med den dom, varmed du dömer, skall du bli dömd, och med det mått, som du mäter med, skall ock mätas åt dig."

Hoppets bekännelse

"Låtom oss oryggligt hålla fast vid hoppets bekännelse, ty den som har givit oss löftet, han är trofast. Och låtom oss akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar; låtom oss icke övergiva vår församlingssamfund, såsom somliga hava för sed, utan må vi förmana varandra — detta så mycket mer som ni ser, huru 'dagen' nalkas."

Vårt saliga hopp måste *bekännas*! I ord och i gärning! Vi ska akta på varandra, skriver den helige Ande genom hebreerbrevets författare. Icke för att hitta fel, kritisera och döma, utan "för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar."

Själva *gemenskapen* i församlingen är en hoppets bekännelse. Det är lika viktigt för mig, att hoppas, att mina trossyskon ska liksom jag, en dag nå målet.

En ny tid står för dörren

Av missionär Ernst Höglander
aktuell gäst i årets Malmköpingsvecka

dant genomskådas av HERREN och *därför* blir resultatet många gånger endast ett *sporadiskt* uppsving, ett fyrverkeri som flamlar upp, i till *synes* ny glans, men som lika hastigt försvinner.

Endast den själ som är besjälad med *kärlek* kan ta ut av arvet. KÄRLEK ÄR ATT GE!

"Om någon har denna världens goda *och* tillsluter sitt hjärta för sin broder, när han ser honom lida nöd, huru kan då Guds kärlek förbli i honom?"

Du tycker att din kraft inte är så *stor*, det räcker knappt till för dig själv. Ta ut av arvet *så* du har att ge till den svage. Du behöver inte vara rädd för att det tar slut. Du som har svårt för att *förlåta*, ta ut

Aposteln Paulus gick så långt, att han önskade sig själv bortkastad från Kristus om detta kunde ha hjälpt och räddat församlingen i Galatien.

Nu skriver Paulus till församlingen i Efesus, att det finns endast ETT hopp, liksom det endast finns en kropp och en Ande. Alla troende har blivit kallade att leva i *ett och samma hopp*. Det är en lika viktig sanning för oss som vilken annan sanning som helst i Bibeln, ty sanningen om vårt gemensamma hopp sträcker sig ända in i evighetens värld.

Uppståndelsehoppet

"Om vi i detta livet hava i Kristus haft vårt hopp och

därav intet bliver, då äro vi de mest ömkansvärda av alla människor."

Detta säges med tanke på uppståndelsen från de döda. Men nu har Kristus uppstått! Därför har vi detta levande hopp, att få vara med i den första uppståndelsen. Dagen närmar sig med hast! I vår tid är det icke endast de kristna som är ense om, att vi går in i en ny era — en helt ny tidsepok — som kommer att te sig helt unik och olik de föregående.

Inom alla religioner sysslar man mer eller mindre med astrologi. Även om det mesta som sägs och skrivs i ämnet, är rena fantasier och i spekulativa intressen, kan det icke förnekas, att vi är en del i ett kosmiskt program. Vår planet är icke en lösryckt glob som irrar omkring i ett namnlöst intet, utan centrum i Guds frälsningshistoria i ett harmoniskt universalt samspel med alla de övriga skapade världarna.

När Guds Son Jesus Kristus kom hit till jorden leddes några astrologer av en ny stjärna till stallet i Betlehem.

Jesu död på Golgata kors inträffar just när månen passerar mellan jorden och solen, och det blir total solförmörkelse i Jerusalem när Gudasonen dör i vårt ställe på korset.

Det är Gud som styr världarna! Stjärnor slocknar och planeter exploderar. Nya stjärnor tänds, men ingenting sker Guds vilja förutan. Och ingenting sker en minut för tidigt eller för sent.

Så gott som varje ny tidsepok av någon större betydelse i mänsklighetens historia, har inletts med en seger över Guds permanenta fiende döden.

"Sist bland hans fiender bliver ock döden berövad all sin makt."

Omkring år 2000 lämnar vi fiskarnas stjärnbild och går in i vattumannens. Religiösa ledare, astrologer, astronomer, vetenskapsmän och filosofer över hela världen funderar över vad detta kan betyda. Profetiorna varierar, men alla är ense om, att något extra enastående kommer att inträffa i mänsklighetens historia.

Vi kristna som känner vår Bibel, profeterna och uppenbarelseboken, vi vet att HERREN lovat upprätta sitt rike — fridsriket som skall vara i 1000 år.

Men först skall han, enligt sitt löfte, hämta sin utvalda brud, alla dem som har tvagit sina kläder i Lammets blod och som har gått ut för att möta honom med olja i sina lampor. MARANATA! Herren kommer!

Hanoks ålder blev 365 år. (Lika många år som dagarna på ett år.) och "sedan Hanok så hade vandrat i umgängelse med Gud, såg man honom icke mer, ty Gud tog honom bort." Hans seger över döden inleder en ny epok — den fria viljans tidsålder som slutar med syndafloden.

Moses begrovs av Gud själv. Han förvandlades och uppenbarade sig senare tillsammans med Elia för Kristus och några utvalda lärjungar på "förklarings-

berget". Hans seger över döden inleder lagens tids-epok.

Elias for till himmelen i vagnar av eld. Hans seger över döden inleder profeternas tidsepok.

Kristus uppstod på första veckodagen, på tredje dagen efter korsfästelsen. Genom sin seger över döden inledes nådens tidsepok, nya testamentets tid med evangelium om frälsning genom tro på Jesus Kristus, som nu varat i nära 2000 år.

Spänning och födslovånda

Kristus lovade komma tillbaka efter nådeshushållningens tidsepok. En ny tid står för dörren! Fridsriket skall upprättas. Den nya tiden skall inledas med en *uppståndelse*, en oerhörd triumferande seger över döden!

"Ty HERREN skall själv stiga ned från himmelen, och ett m a k t b u d skall ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Och först skola de i Kristus döda uppstå. Sedan skola vi som då ännu leva och hava lämnats kvar bliva jämte dem borttryckta på skyar upp i luften, Herren till mötes; och så skola vi alltid få vara hos Herren."

Det är denna spänning vi upplever i tiden. Spänning och konflikt mellan det onda och det goda, mellan ljus och mörker, mellan liv och död. Bland folken i naturen. Jorden raglar och himmelens makter bävar. Alla förnimmer vi födslovåndan. Konst och teater, musik och litteratur, präglas i sin realism av dekadans och förintelse. Man blottställer själva verkligheten och fariseen skakas i sin okunnighet och inbilskhet. Det är en tid då endast syndaren kan bli frälst.

Citerade Bibelord: 1 Joh. 2:17. — Hebr. 9:19. — Tit. 2:13. — Kol. 1:27. — 1 Joh. 3:17. — Matt. 7:2. — Hebr. 10:23—25. — Ef. 4:4. — 1 Kor. 15:19. — Matt. 2:2. — Luk. 23:45. — 1 Kor. 15:26. — 1 Mos. 5:24. — 5 Mos. 34:6. — 2 Kon. 2:11—12. — Matt. 17:1. — 1 Tess. 4:17. —

TEMPELBYGGARNA Forts. fr. sid. 7

möter så många ting på vår vandring mot det fullkomliga templet, men Jesus är med oss och Han håller murlodet i sin hand.

Han skickliggör oss att vara tidens ljus. Till att vara saltet. Att vara dem som visar på en framkomlig väg. Och trots allt motstånd så kan vi lägga grunden och bygga upp, och mitt i kampen får vi slutföra arbetet.

Tänk att vi en dag skall se detta förverkligat inför våra ögon. Vi skall få se Jesus som Han är och vi skall bli Honom lika. Den dagen är inte långt borta, när slutstenen skall föras fram och jubelropen ljuder: "nåd, nåd, må vila över den."

Vår dyre Frälsare

*Han gick upp till Golgata
Med sitt kors på skuldrorna,
Grymt bespottad, slagen ...
Vår dyre Frälsare.*

*Han blev gjord till synd för mig,
Kärlek varm, förunderlig,
Tog min syndabörda
På korsets smärtestig.*

*Uti honom frälst jag står,
Genom Lammets blod och sår,
Tvagen ifrån synden,
Nu frälsning full jag får.*

*Han är min rättfärdighet,
Frid och kraft och helighet,
Visdom och förlossning.
Ja himmelsk salighet.*

*Ja i honom allt jag fått,
Underbara, sälla lott,
Nådens friska källa.
Jag mår så ljuvt, så gott.*

*Ut på djupet han mig för,
Där hans stämma ljuv jag hör.
Andens rika fullhet,
Som mig så lycklig gör.*

Av Ruth Åsebäck

nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort

■ Nu skall prästerna i Finland kunna gå i strejk, om man vill. Till hösten skall på Finska kyrkans kyrkomöte diskuteras, om prästerna skall kunna använda strejk som påtryckningsmedel. Det gäller dock bara de rent förvaltningsmässiga uppgifterna, lugnar oss tidningen Kyrka och Folk.

■ Svensk Veckotidning har påpassligt uppmärksammat ett alldeles nytt och intressant fenomen i Sovjet, och det är den sakrala vågen. Förfallna kyrkor är inte längre något kännetecken för Sovjet, skriver man. Magasinkyrkor töms på sitt innehåll. I stället möter man nu i kyrkorna arbetare i full färd med att restaurera byggnaderna till sitt gamla skick.

Det är arkitekturen och konsten som tillvunnit sig intresse, men även den kyrkliga musiken har uppmärksamats på nytt. Kan detta vara ett resultat av förträngd och undanskuffad religiositet? frågar artikelförfattaren till avslutning.

■ Varför har mycket i den kristna verksamheten förebilder i nöjesindustri och popverksamheten? frågar Svensk Veckotidning i en ledare. Samtidigt som man ofta tagit avstånd från nöjesvärlden har man i from form anammat dess falska ungdomlighet med en övertro på kvantitativ framgång, vitalupplevelser, massupplevelser, fromt nomadliv, pysslandet med det egna jaget och dess njutning.

Det är viktigare att hämta inspiration till andligt ledarskap från minoritetskyrkorna i besvärliga villkor än från massupplevelsernas och populärtädlningarnas anglosaxiska fromhetsmönster, skriver man.

■ Jag tror att statskyrkan på ett särskilt sätt kan bli väckelsens bära-
re i vår tid, säger dr Emanuel Minos,
pingstvän, till Dagen. Man har

en bred kontakt med folket, och nu öppnar man för Andens verk och Andens gåvor.

■ President Nixons utrikespolitiska rådgivare dr Henry Kissinger har lagt fram en plan för nydaning av Atlantpakten. Att berörda europeiska nationer måste ta på sig en större ansvarsbörda är en av de bärande tankarna i förslaget. Europatanken håller på att ta allt tydligare gestalt.

■ Pingstförsamlingar tillåts nu att bli registrerade av staten och erkännas som lagliga, uppger Dagen i en intervju med gästande ryska baptistledare. Antalet pingstvännar som är anslutna till ryska Baptistsamfundet uppgår till omkring 30 000, men flertalet av de pingstvännar som står utanför bedriver fortfarande sin verksamhet underjordiskt och vill inte ha något samröre med staten.

■ De möten som kristna affärsmän från USA brukar hålla här i Sverige lite nu och då har nu fått sitt fulla stöd från Amerikas högsta ledning. Vid den senast hållna konferensen alldeles nyligen infann sig en representant för amerikanska ambassaden och uttryckte sin stora uppskattning av organisationens arbete. Det var det intryck han fick av sitt besök som fick honom att se ljust på läget trots de annars så ansträngda relationerna mellan Sverige och Amerika.

Och i Amerika har Lewi Pethrus, pingströrelsens portalfigur, oförtrutet fortsatt på sitt arbete att förbättra de storpolitiska relationerna med hemlandet. I intervju med Kaliforniens justitieminister på hans tjänsterum, kunde han för Dagen meddela att kristendomen fått en allt större spridning inom det politiska livet. Allt fler politiker bekänner sin tro på Jesus.

Essie Lundh

På vägen hem

Rätt perspektiv

"Se på fåglarna under himmelen: de sår icke, de skördar icke, de samlar icke in i förrådshus. Likväl ger er Fader i himmelen dem föda. Är icke ni värda mycket mer än de?" (Matt. 6:26)

"Se på fåglarna!" uppmanar Jesus oss. Se hur de flyger upp mot den blå himlen. De är fria. De är inte bundna vid jorden. De ser allt i rätt perspektiv, ovanifrån. Fåglarna sjunger sin Skapares lov ifrån morgon till kväll och de är säkert inte bekymrade över morgondagen.

Vi däremot är ofta bekymrade. För mat, för kläder, för framtiden och för mycket annat som hör till vårt liv på jorden. Vi kan bli trötta, uppgivna och bundna i det materiella. Bekymren och bördorna blir många. Ändå sade faktiskt Jesus: "Vem av er kan med allt sitt bekymmer förlänga sitt liv med en enda timme."

Om vi förlorar förmågan att höja oss över det jordiska kan vi inte få rätt perspektiv på tillvaron. De andliga tingen blir överkliga. Vi ser allt ur godperspektiv. Ser man på livet från den synvinkeln har man säkert inte någon lovsång i hjärtat. Då lever vi på samma sätt som hedningarna. Det

finns ett bättre sätt att leva på. "Men sök först av allt efter Guds rike och hans rättfärdighet! Då skall förutom detta allt annat ges åt er." Det kan vara svårt att leva efter den principen. Men det är en gudomlig levnadsregel och det är en garanti för att det fungerar.

Upplever du att det jordiska och materiella tagit överhanden i ditt liv? Har du fastnat i snarorna på marken. Jesus vill lösa dig. Sett ur evighetsperspektiv betyder det ingenting vilken lönegrad du är placerad i eller vilken årsmodell du har på bilen. Du kan få ny kraft och ny nåd att se på livet från rätt synvinkel. Du kan "få nya vingfjädrar såsom örnarna." Då kan du färdas framåt på vägen hem utan att bli trött och bunden. Jesus ger din ande vingar så det blir rymd och ljus över ditt liv. Då vi får se allt ur ett himmelskt perspektiv blir hjärtat fyllt med lovsång.

O, så håll vingarna fria
jag beder!

Stärk dem till flykt och
förnim mitt begär!

Lös dem från allt som vill
tynga dem neder!

Herre, du känner ju bäst,
vad det är.

Essie

Jag drömde

Det blir underbarare för varje dag att leva med Jesus. Snart är han här.

Jag vill berätta om en märklig och underbar dröm jag hade. Allt kändes så heligt och upplyftande. Jag drömde att jag såg ut genom fönstret i min undran för att se vad som stod på. Då fick jag se Jesus gående på himlen i skär, nästan cerisröd fotsid klädnad och med spira i handen.

Det frågas så mycket om, "hur han ser ut". Jag fick se honom precis som jag föreställt mig. Med stor iver ropade jag: Jesus kommer! Jag fylldes med Guds kraft och började med min familj lyftas uppåt.

Plötsligt tonade det hela bort, och jag befann mig på jorden, omgiven av människor. Skaran var nog inte fulltalig. En sångare sjunger: "Vi måste ha fler med till himlen".

Jag gick nu, fylld av Guds kraft, till en ung man, som stod intill mig och frågade: "Nog vill väl du också med till himlen?" Han sva-

rade genast ja. "Skall vi bedja då?" invände jag. Strax intill stod ännu en ung man. Efter en kort tvekan svarade även han ja. Sedan vaknade jag.

Jag låg länge vaken och grundade denna dröm. Allt kändes så verkligt. Min bön till Herren är, att vi må få nåd att fylla vår uppgift här på jorden att få fler med till himlen. Snart är han här. Maranata!

Olga Gustafsson

TÄLT

guide

ett helt uppslag
för sommarens
tältmöten

Sommar – tältmöten

Hur många somrar har vi kvar innan Jesus Kristus kommer? Frågan verkar överspänd. Vår förståelse att förstå och kunna engagera oss emotionellt i den ovanstående frågan är begränsad. Vi människor kan uppleva stort deltagande om exempelvis en president eller någon känd person har blivit skjuten. Ja, hela nationer deltar. Men trots detta har vi frälsta så svårt att fatta, att vår generation skall få vara med om det som Nya Testamentet och många "eldiga" vittnen har förkunnat, att Jesus kommer.

Vad skall vi då göra? Jag är så "obetydlig", det är ingen som bryr sig om mig. Ja, så kanske du säger. Jesus har dock aldrig frågat vilka vi är och om vi kan, orkar eller förmår. Jesus sa: "Vaka och bed". Kan alla vara med på det? Tveklöst ja!

Nu ligger sommaren 1973 framför, och med den många tältmötesserier. Just tältmöten är en möjlighet att nå människor, som av olika anledningar inte går in i våra möteslokaler. I samband med tältmötena har man också större möjlighet att satsa på torgmöten och sångstunder på platser, där folk uppehåller sig på sin fritid. Vi här i Stockholm har sett hur stor betydelse torgmötena har. Där har den första kontakten knutits med många av dem som blivit frälsta.

Jag vill uppmana alla maranatavänner, alltså du som väntar Jesus tillbaka (utan tanke på samfundsepitet) att bedja för våra tältmöten på de olika platserna. Flera av dem som hjälper till i mötena är ungdomar, som på sin semester vill sprida ut det glada budskapet om frälsning. De evangelister som predikar och sjunger är också de som reser och river tältet.

Du kan också hjälpa till genom att ekonomiskt vara med och lyfta den bördan. Välkommen med din gåva och offer.

Gunno Andersson

Osten Dahlberg
Evangelistkassan för Övre Norrland
c/o Ö. Dahlberg,
Tenorv. 33, 931 00 Skellefteå
Pg

Evangelistkassan i Stockholm
Maranataförsamlingen
Box 1236, 161 12 Bromma 12
Pg 44 10 05-6

Stora tältet

STOCKHOLM, Tantolunden 2—24 juni

RÄTTVIK, Knektplatsen 30 juni—8 juli

MALMKÖPING, Malmahed 14—22 juli

VÄSTERÅS 28 juli—12 aug.

UPPSALA, vid Fyrisvallen 18 aug.—2 sept.

Norrlandstältet

ARVIDSJAUR 15—24 juni

MOSKOSEL 29 juni—8 juli

SKELLEFTEÅ 28 juli—19 aug.

LULEÅ 23 aug.—2 sept.

HALMSTAD 9 juni—1 juli

Vid Stålgatan intill Nyhemsskolan

Vittnen och sångare fr. Göteborg och Sölvesborg medv.

I övrigt: Tisd.—Lörd. 19.30, sönd. 15 och 19.00

Gunno Anderzon, Barbro Sten, Sonja Sandvik,

Carl-Georg Rognstad, Jan Hafsahl, Kurt Rudgard m. fl.

Maranataförsamlingen, Halmstad. Välkommen!

Anmälningssblankett för Malmköpingsveckan

Gör ett kryss i aktuell ruta!

☐ Jag önskar privatrum

☐ Jag önskar deltaga hela tiden

☐ Jag önskar bo i logement

☐ Jag deltagar följ. data

☐ Jag bor i medfört tält

☐ Jag färdas i bil

☐ Jag bor i campingvagn

☐ Jag färdas med tåg

☐ Jag önskar äta alla måltider

AVSER:

personer

Namn

Adress

Postnr.-postadress

Tel. /

Malmköpingsveckans
kansli,

Box: 1236,
161 12 BROMMA 12.

Ytterligare upplysningar
08/80 29 35

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

korset

Genom korset har Gud bringat fram i ljuset vad som finnes i människan. I korset har människan talat ut. Hon har avslöjat sig själv och gjort en omedveten bekännelse av sin inställning, till Guds auktoritet, karaktär, lag och kärlek.

Fastän "vad Gud i sitt rådslut och sin försyn hade bestämt" (Apg 2:23) verkade i den fruktansvärda handlingen, var det ändå människan, som uppreste korset och fastnaglade Guds Son å det.

Placerade inför omständigheter, som inte på minsta vis var ägnade att framkalla något annat än kärlek, uppenbarade människorna i stället sitt hat mot Gud och mot hans Son i människogestalt. Med tanke på att döden på korset var det grymmaste av alla dödssätt ansåg människan att det var mest passande för Guds Son att dö på det. På så sätt har det naturliga hjärtats fiendskap mot Gud blivit avslöjad, och människan bekänner inte endast offentligt att hon hatar Gud utan hon gör sig också möda med att visa intensiteten i sitt hat. Hon berömmar sig av sin skam och ropar högljutt: "Korsfäst honom, korsfäst honom! Denne är arvingen, kom låt oss döda honom!"

Korset visar sålunda människan inuti. Det drog den religiösa masken från hennes ansikte och blottade en själ, som överflödade av helvetets ondska.

Du säger: "Jag hatar inte Gud. Jag är kanske

likgiltig mot honom. Han torde inte vara i alla mina tankar, men jag hatar honom inte."

Vad betyder då korset? Kärlek, hat, likgiltighet — vilket? Fordrar kärleken att den man älskar dör? Korsfäster likgiltigheten sitt objekt? Se på dina händer! Är de inte röda av blod? Vems blod är det? Guds egen Sons blod! Nej, varken kärlek eller likgiltighet utgöt detta blod. Det var hat som gjorde det, fiendskap från det köttsliga sinnet.

Korset dömer dig. Döm dig själv i dess ljus. Det är korset, som uttyder dina avsikter och uppenbarar ditt hjärtas tankar och uppsåt. O, vilket avslöjande! Människan hatar Gud och hatar mest, när Gud älskar mest. Människan handlade som en djävul och ställde sig på djävulens sida mot Gud!

O, Kristi kors, förtälj oss mer om nåden från Gud! Predika försoning för de utstötta, förlåtelse för de brottsliga, förvissning om Guds fria och ändå heliga kärlek till en mörk och förtvivlad själ!

Tala till våra hjärtan, tala till våra samveten, gjut in ljus, bryt sönder våra bojor, hela våra sår, alltsammans genom din tolkning av den gudomliga karaktären, genom din uppenbarelse av Guds rättfärdiga kärlek!!

(ur Korsets budskap av Horatius Bonar)